

розкриваючи інформацію про себе та задовольняючи інтерес та запити постійно зростаючої кількості користувачів.

Список літератури:

1. Bowen H.R. Social Responsibilities of the Businessman – New York: Harper & Row, 1953.
2. Carroll A.B. Social Issues in Management Research: Experts Views, Analysis and Commentary // Business and Society. – 1994. – 33, Apr.
3. Морозова И. С. Корпоративная социальная ответственность в информационном обществе. – [Текст]. – [Заголовок з екрану]. – Режим доступу: http://www.zpu-journal.ru/e-zpu/2011/6/Morozova_Corporate-Social-Responsibility/.
4. Документы по глобальному договору. – [Текст]. – [Заголовок з екрану]. – Режим доступу: <http://www.unglobalcompact.org/Languages/russian/index.html>.
5. Руководство по отчетности в области устойчивого развития версии – [Текст]. – [Заголовок з екрану]. – Режим доступу: [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-GRI-G4_Guidelines-report-Newsletter-Rus/\\$FILE/](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-GRI-G4_Guidelines-report-Newsletter-Rus/$FILE/).

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Костенко О.М., к.е.н., асистент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту,
Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ, Україна.*

На сучасному етапі цивілізації спостерігається зменшення природних ресурсів, погіршення екологічної ситуації, що перешкоджає економічному і соціальному зростанню. Питання необхідності забезпечення сталого розвитку сучасної суспільно-економічної формації, в тому числі базових одиниць агросфери – сільськогосподарських підприємств, надто актуальні. Сьогодні не можливо гарантувати такий розвиток суспільства без високого ступеня його інформатизації. Підвищення якості інформованості менеджменту всіх рівнів є передумовою формування нової філософії управління з розробки рішень щодо гармонійного та збалансованого функціонування різних суб'єктів соціуму.

Дефініцію «сталий розвиток» слід трактувати як стабільний соціально-економічний розвиток, який не руйнує своєї природної основи і забезпечує неперервний прогрес суспільства [1, с. 96]. Основними його засадами є: 1) справедливість щодо забезпечення якості життя наступних поколінь; 2) збалансованість прогресивного поступу з врахуванням економічних,

соціальних та екологічних проблем; 3) суспільна інтеграція цілей, часу, ідей та територій, а також довготривалість процесів, обумовлених сталим розвитком.

Багатогранність, а відтак і дискусійність визначення поняття «сталого розвитку» обумовлюють складність обґрунтування чинників, критеріїв та показників вимірювання його рівня і механізмів забезпечення, особливо в тих аспектах, що пов'язані з виробництвом в сільському господарстві.

Сільське господарство загалом визнається визначальним інструментом сталого розвитку, оскільки здатне забезпечити зростання валового внутрішнього продукту, зниження рівня бідності, а також безпеку людей. При цьому його унікальність полягає в: 1) багатофункціональності; 2) соціальному імперативі; 3) екологічності розвитку; 4) вирівнюванні асиметрії галузевого і територіального розвитку; 5) необхідності та оптимальному поєднанні різних форм власності і господарювання; 6) важливості превентивних заходів; 7) інноваційному і комплексному застосуванні досягнень науки і техніки, а також нових підходів інтегрованого управління аграрними суб'єктами діяльності [2, с. 83].

У відповідності з загальносистемними підходами до сталого розвитку, пріоритет у трансформаційних перетвореннях сільського господарства повинен бути наданий: підвищенню гнучкості (адаптації до змінюваних вимог і умов); економічності (реалізації конкурентних переваг); прогресивності (відповідності передовим технологіям); екологічності (безпеці продовольства і збереженню довкілля); гуманності (розвитку культурно-інтелектуального потенціалу працівників і сільських спільнот) [3, с. 117].

Досягнення цілей сталого розвитку сільського господарства, в тому числі сільськогосподарських підприємств, що визначається, насамперед, їх потенціалом, потребує адекватного механізму забезпечення його використання, зокрема, раціонального управління. Сьогоднішні реалії вимагають швидкої трансформації системи менеджменту сільськогосподарських підприємств, зокрема впровадження альтернативної концепції управління на основі його інформаційно-аналітичної системи, що дозволить вирішити основні соціальні, економічні і екологічні проблеми та забезпечити їх перехід до сталого розвитку.

Методологічними засадами такої концепції управління є науково-обґрунтоване визначення чинників, критеріїв та показників сталого розвитку сільськогосподарських підприємств, а саме соціально-економічних умов їх діяльності, а також проблем природокористування і екологізації. Встановлення цих орієнтирів, що виступають інформаційною базою прийняття виважених управлінських рішень, слід здійснювати з врахуванням деревовидної інтеграції комплексу агрегованих індикаторів загальнодержавної макроекономічної інформаційно-аналітичної системи управління. Тобто, ми пропонуємо, в межах такої системи сформулювати вихідну групу з трьох блоків різнопланових базових

соціометричних величин, які повинні відображати всі аспекти соціального, економічного та екологічного стану сільськогосподарського підприємства. Ця група утворить систему проміжних агрегованих показників узагальнюючого інформаційного характеру, яка після аналізу та інтеграції знайде своє відображення в статистичній звітності.

Узагальнюючи наведений матеріал, слід зазначити, що ключовим елементом, який забезпечує успіх у просуванні до сталого розвитку, є досконалість форм та соціальна спрямованість систем управління, які домінують в суспільній практиці. Тому перехід до сталого розвитку – це процес входження системи управління життєдіяльністю в екологічний простір, обумовлений глобальною науково-технічною і соціальною інновацією, в основу якої покладено соціально-економічну ефективність споживання ресурсів.

Щодо основних соціальних, економічних та екологічних проблем сільськогосподарських підприємств, їх вирішення вимагає впровадження нової концепції управління на основі його інформаційно-аналітичної системи. Така система дозволить обґрунтувати номенклатуру вихідних базових соціометричних величин об'єктивних чинників, критеріїв та показників соціально-економічних умов діяльності, а також проблем природокористування і екологізації досліджуваних організаційних формувань з метою прийняття виважених управлінських рішень по забезпеченню їх сталого розвитку.

Список літератури.

1. Англо-український словник вибраної лексики / [авт.-укл. Вовк А.]. – Львів, 1998. – 277 с.
2. Дейлі Г. Поза зростанням. Економічна теорія сталого розвитку / Дейлі Г. – К. : Інтелсфера, 2001. – 312 с.
3. Шапаря А. Г. Методические подходы к выбору стратегии устойчивого развития территорий / Шапаря А. Г. – Днепропетровск : ИППЭ НАН Украины, 1996. – 334 с.

МЕТОДИКА РОЗПОДІЛУ ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ: ПОГЛЯД НАУКОВЦІВ

*Мигаль Н.І., студент кафедри обліку та аналізу,
Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна*

Загальновиробничі витрати – це виробничі накладні витрати на організацію виробництва та управління цехами, витрати на утримання та експлуатацію машин і устаткування, а також інші витрати, які пов'язані з